

BEIJING LGBT

La nit de Beijing ofereix nombroses opcions per al públic LGBT. És recomanable consultar alguna web especialitzada, ja que l'oferta és molt canviant. L'homosexualitat està despenalitzada en el país, no obstant això la xinesa és una societat molt tradicional i conservadora, pel que es recomana discreció.

LA CORT IMPERIAL

Els xinesos se senten molt orgullosos de la seva història i el seu passat, i tal vegada sigui per això que dediquen tants recursos (gairebé com a cap altra ciutat del país) a conservar els edificis, parcs i monuments de la seva capital. La Beijing imperial deu el seu disseny actual al regnat de **Kublai Kan**, nét del afamat **Gengis Kan**, durant el segle XIII, i la seva estructura representa el cim de l'urbanisme tradicional xinès nodrit de les normes de la geomància xinesa (o feng shui).

Al centre d'aquesta estructura urbana es troba la **Ciutat Prohibida**, que després de nombroses muralles i fosses amaga un sens fi de palaus, jardins, biblioteques, salons i temples. Es tracta d'una de les majors atraccions turístiques del món, declarada per la UNESCO com a Patrimoni de la Humanitat el 1987.

La visita a aquest conjunt monumental comença amb una experiència ja en si memorable: caminar per la immensa i imponent **plaça de Tiananmen**, i travessar la famosa porta parany per aquella gegantesca foto de Mao i aquelles dues grans inscripcions a cada costat: "Visca la República Popular Xinesa" i "Visca

la unitat dels pobles del món". Una vegada dintre, la sensació és la d'haver-nos transportat a través del temps i ser testimonis encoberts de les intrigues de palau, les hordes de concubines i eunucs recorrent aquests interminables passadissos, gaudint d'aquests cuidadíssims jardins privats i temples, tramant i negociant la destinació dels milions d'habitants de l'Imperi... Això sí, es fa necessari un exercici de concentració transcendental per poder esborrar de la nostra ment els centenars i centenars de turistes, guies turístics amb megàfons enganxats a les seves boques, venedors de souvenirs diversos, captaires, fins i tot, i crits en idiomes que ni tan sols podríem reconèixer. A gairebé tot Beijing es barregen contradictòriament aquestes sensacions d'immensitat, grandiositat i monumentalitat, amb la de multitud, massa, pèrdua en la multitud. Per als viatgers desprevinguts això pot ser un veritable aclaparament o bé una prova a la nostra paciència i capacitat de recerca de bellesa en aquestes urbs orientals superpoblades.

És recomanable aconseguir un bon guia per a recórrer les més de dotze hectàrees de palaus i pavellons de la Ciutat Prohibida. Cada edifici, pont, estany i porta conté una infinitat de detalls carregats d'una riquíssima simbologia. Per a mostra d'això, basta simplement amb adonar-se'n del nom dels principals edificis del complex: Palau de la Puresa Celestial, Palau de la Tranquil·litat Terrenal, Palau de l'Harmonia Suprema, Saló del Cultiu Mental...

Cap al nord i oest de la Ciutat Prohibida, i també formant part de l'antiga vil·la imperial, vam trobar tal vegada els llocs més bells de tota la ciutat: el complex de llacs i parcs conegut com **Shichahai** i el **parc Jingshan**, obres mestres de l'art de la jardineria xinesa.

Shichahai és una àrea de més de 140 hectàrees formada per tres llacs (Beihai o Llac nord, Nanhai o Llac sud i Houhai o Llac de darrere), nombrosos jardins, temples i pavellons imperials construïts a partir del segle XII. Tota l'àrea és de singular bellesa i el seu disseny paisatgístic imita escenes tradicionals de les diferents regions del país. El **parc de Beihai**, d'un 69 hectàrees, és un lloc ideal per passejar els caps de setmana. Els dissabtes i diumenges el parc s'omple de gent que recorre els seus carrers i ponts en bicicletes de lloguer, en falsos carros antics o simplement caminant i xerrant amb amics. A les tardes i nits, els nombrosos bars i restaurants de les ribes del Houhai (gairebé tots ofereixen música en viu) s'omplen de xerrades, riures i més d'una borratxera entremesclant residents i turistes d'arreu del món, una de les tantes cares cosmopolites que també té la capital de Xina.

Contemplar un capvespre en el pujol Feng Shui del parc de Jingshan en un dia desennuolat és tal vegada un dels millors records que es pugui dur un d'aquesta ciutat. Des del seu cim es té una vista privilegiada de la immensa Ciutat Prohibida, dels llacs i parcs que l'envolten, i de l'extensió gairebé monstruosa de Beijing, amb els seus nombrosos gratacels de cristall interrompent l'horitzó. Entre els nombrosos jardins d'aquest parc trobem a les tardes una escena gens atípica a Xina: nombroses parelles de persones grans practicant balls de saló a l'aire lliure al ritme de música xinesa amb reminiscències de tango, jazz i balades romàntiques. Paga la pena detenir-se i observar aquesta forma d'oci, d'utilització dels espais públics i de supremacia del col·lectiu per sobre l'individual tan diferent a la nostra.

EL PALAU D'ESTIU

Finalment, no podem anar-nos de Beijing sense visitar el **Palau d'Estiu**, situat als afores de la ciutat. Val més d'una visita per reconèixer en ell el pas de les estacions, cadascuna de les quals ofereix paisatges realment esglaiadors, clar signe del mestratge del paisatgisme tradicional xinès en el qual se seleccionen amb cura les diferents espècies d'arbres i plantes perquè les seves etapes de floració i de canvi de fulles se succeeixin de forma harmònica i amb una singular bellesa.